

El racó d'Internet

LA DOMÒTICA

Avui encara no existeixen connexions entre les diferents "àrees" a les cases, ja sigui l'ordinador, la cuina, els aparells d'imatge/so (televisor). Però en l'enginyeria, la instal·lació de sistemes automàtics (finestres corredores, obertura de portes, intercomunicadors, posada en marxa i regulació de la calefacció, etc.) haurien de ser tinguts en compte abans d'iniciar els treballs propis de construcció.

Creiem que tindria sentit crear una veritable enginyeria de serveis dintre els habitatges per a les persones grans. Una centralització dels serveis seria en benefici de tots els grans, incapacitats o no.

LA TELEMEDICINA

Comprèn una sèrie d'aplicacions tals com: les teleconsultes, la monitorització a distància, el tele-diagnòstic, la telecirurgia, etc.

L'experiència de ViSaDom, realitzada pel CHU (Central Hospital University) de Grenoble, és un bon exemple de participació de tothom en un escenari posat a punt per equips especialitzats, amb la intervenció de sociòlegs i especialistes en ergonomia. Actua com una interfase entre els pacients, les seves famílies - també per als qui han d'atendre mèdicament des del propi domicili - i amb la unitat de telemedicina de l'hospital, pel que fa referència a les directives ètiques i deontològiques (informació del Dr. H. Provost). L'experiment va ser iniciat al desembre de 1998.

LA VIDA QUOTIDIANA

Quan considerem, per exemple, l'automòbil, la seva accessibilitat, el seu ús pràctic - recentment una gran marca ja basava la seva publicitat en l'expressió "cotxes per a viure-hi" - però encara hauríem de demanar als seus constructors que adaptessin els vehicles per a una major funcionalitat (ajuts sonors per a la conducció, espais adaptats per a cadires de rodes, etc).

També s'hauria de possibilitar fer les gestions des dels propis domicilis (obten-

ció dels carnets d'identitat, documents oficials i reclamacions, comandes de productes d'alimentació, i d'altres).

L'exemple més fragant és el del telèfon portàtil: quan vostè se'n compra un, li adjunten una informació molt complerta. Però llavors s'han de desxifrar els diferents signes i jeroglífics!. El resultat és que molts usuaris, independentment de la seva edat, utilitzen només un 20 o fins un 40 % de les seves possibilitats. És necessari un veritable curs pràctic, i aquí les noves generacions (els de menys de 40 anys) actuen d'educadors dels grans.

Aquests exemples il·lustren la necessitat que la gent gran i els joves estudiïn conjuntament l'aplicació dels nous productes. El desenvolupament cada vegada més i més ràpid de les noves tecnologies està creant un ampli buit entre els "iniciats i els "ignorants", aquests últims, que són principalment la gent gran. Fer que l'aplicació de les noves tecnologies sigui cada vegada més orientada a l'usuari, és el factor clau.

Per anar encara més lluny en aquesta anàlisi, hi ha el risc que aquest buit es faci més gran entre els països dits "industrialitzats" i els que estan en vies de desenvolupament. Penso essencialment en l'Àfrica, on no tenen xarxes continentals d'electricitat, i on les noves tecnologies es resumeixen en l'aparell de ràdio transistor.

Sembla que estiguem molt lluny de les relacions intergeneracionals, però no és el cas, perquè precisament les interaccions entre els diferents grups d'edat estan cridades a desenvolupar-se.

Constatem que una persona aïllada està menys afectada per les noves tecnologies (tancament en si mateix, per al desconegut, risc o conseqüències?). La vida social i familiar permet desmitificar el tema: els avis veuen els seus néts jugar

des de molt petits amb aquestes noves tecnologies; els miren de comprendre, s'hi interessin i els dediquen temps. Els petits estan encantats de ser educadors i mestres. Aquí es produeix un intercanvi dels coneixements dels joves cap als grans (la tècnica) i dels grans cap als joves (la memòria).

La barrera d'edats ja no existeix. Aquesta barrera és, de fet, només una construcció social i arbitrària, dividida en trossos i organitzada al voltant d'un determinat ordre que expressa les idees del temps pel que fa a l'home i la seva existència.

L'evolució de la vida, lligada al progrés de la ciència, gràcies a les noves tecnologies, ens força a considerar alguns conceptes.

Jo penso essencialment en la mesura dels temps, on el límit del nanosegon (10⁻⁹) que avui en dia s'ha superat. Gràcies als treballs dels Premi Nobel Chu i

Cohen-Tanuggi, ara estem pensant en femto-segons (10⁻¹⁵). Aquesta compressió de l'escala del temps permetrà als ordinadors analitzar les reaccions de la matèria viva i de foradar les últimes muralles.

Arribarem llavors al camp que podríem anomenar de "la consciència" o de "la llum", si la teoria ondulatoria i les ciències de la vida és reconcilien. La civilització industrial serà reemplaçada per la civilització de la "consciència". Una nova ètica i una nova moral faran possible veure la llum que permetrà a l'home continuar la seva aventura terrestre. ■

Notes:

* Resum de la intervenció de A. Magarian en ocasió de la Cimera Mundial pel Desenvolupament Social, ONU, 27-28 juny 2000, Ginebra. Delegat General de la FIAPA (Fédération International des Associations de Personnes géés), Alcalde Honorari de Montmorency, Arbitre de la Court d'Arbitrage Européenne de Versailles.